

Galileos Vänner, om Palmes död

2026-08-25

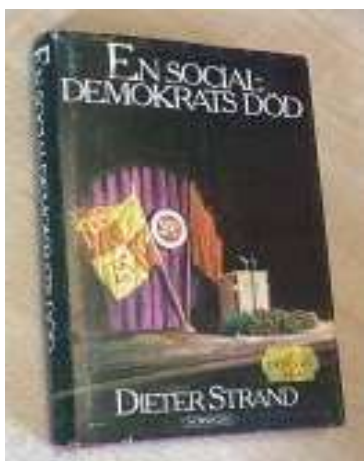
Bästa Storforsare

Olof Palme planerade sin död under en längre tid, möjligen redan innan han blev socialdemokrat. Det är lätt att hålla med om att polisens utredning hade brister. Men få kan tänka sig att hela hans politiska engagemang gick ut på att avsluta sitt liv som en martyr och att han omgavs av en kult som hjälpte honom och som fortfarande finns. Även den svenska polisen hjälpte honom.

Palme dog för en bättre värld, men den kommer inte att bli bättre för det, utan den kommer att kollapsa ungefär i mitten av detta århundrade. Palmes martyrskap är svårt att ta till sig.

Försök att förstå detta

Varför valde Palme aktuell tid och plats? Där fanns en gång Thulehuset, som blev Skandiahuset när företagen slogs ihop på 60-talet. Försäkringsbolaget Thule byggdes upp av hans farfar Sven Palme och det togs senare över av hans far Gunnar. Tiden sattes till den sista timmen den 28 februari, den dag som ibland förlängs. En gång var detta en känslig fråga. Sverige var en av de sista länderna att acceptera den nya kalendern. Jaha, du kanske fortfarande skrattar. . .

Redan 1982 skrev Palmes vän och bollplank Dieter Strand romanen *En socialdemokrats död*. Boken handlar om socialdemokraten och industriministern Hans Olofsson. Byter man orden blir det Olof hans son. Mitt i

natten kör Olofsson ensam in i en stenmur vid en kyrka och hittas död. Innan dess har han stigit av ett tåg mellan Göteborg och Stockholm. Han reser med romanens berättare, en politisk journalist som liknar Strand. Olofsson säger att han vill *hem* och lämnar tåget. Det är sista resan i en valrörelse. Strand skrev om Palme i valtider. Detta var hans enda

roman. Boken kan köpas för 62 kronor + frakt på nätet och lånas på biblioteket i Karlskoga.

Olofsson försvinner i kapitlet *Sveavägen*. Sista ordet i romanen är ”bilaga 29”. Bilaga 26 och 27 redogörs för på sidan före och bilaga 28 finns inte. Tiden antyds även genom en strejk i en vapenfabrik som Olofsson driver tillsammans med amerikanarna. På sidan 74 står det ”Det höll i fyra år sen small det. De satte sig ner i fabriken i vintras.” och längre ner på sidan ”Hans Olofsson fick ta smällarna.” Att det smäller vid en strejk är inte normalt. Boken skrevs alltså fyra år innan Palme skulle dö.

Den officiella dödstiden angavs till sex minuter efter midnatt. Polislarvet fördröjdes med sex minuter. Siffran sex beror på bibliska myter. Det var logiskt av kulten att trixa och visa att de hade koll på läget. Strand använder siffran sex många gånger. Kapitlet Sveavägen är exempelvis ett av sex kapitel.

Året innan, alltså 1985, spelade Andrej Tarkovskij in filmen *Offret*, där Erland Josephson spelar Palme. Tarkovskij nämner, liksom Strand, plats och tid. Tiden nämns när brevbäraren Otto, som spelas av Allan Edwall, berättar om en person som samlar på övernaturliga händelser och har 284 sådana i sin samling. Den 28 februari förlängs med en dag vart 4:e år.

Platsen visas genom kamerans placering under ett kärnvapenkrig. Se bilden på första sidan. Under en hel minut sveper kameran långsamt från en inzoomning av mördarens flyktväg långt borta till en spegel som syns rakt nedanför. Himlen speglas och ytan ser ut att ha blod som rinner på den. Kameran var placerad vid Sveavägen i ett högt torn, precis där Palme skulle dö. Flera klipp har gjorts den bifogade bilden för att minska bildens höjd.

Den udda regissören Tarkovskij var känd för sina symboliska filmer och kulten värvade honom i Ryssland. Han kunde varken svenska eller engelska och spelade in filmen med tolkar. Filminstitutet finansierade nästan hela filmen, omkring 20 miljoner kronor. Två år tidigare hade Tarkovskij spelat in en ”träningssfilm” *Nostalghia* i Italien, även den med Josephson.

Utförandet

Polisen, ledd av den lojale socialdemokraten Hans Holmér, såg till att ”mordet” kunde genomföras. Därför fanns det män med walkie-talkies fanns på plats och poliser uppgavs ha skålat för Palmes död. Holmér hade långt tidigare utsetts till länspolismästare av Palme och ledde ”polisarbetet” så länge det var möjligt. Poliser tjänstgjorde bland annat som livvakter. Som tidigare chef för SÄPO kan Holmér redan då ha varit utsedd att bistå.

Påhittet har förstås främst sitt ursprung hos Palme själv. Hans syfte kan ha varit att stärka

partiet och främst skapa en myt och dö för en bättre värld. Det gör dock inte världen bättre, men kan leda till att kulten blir mindre sluten och mer utagerande. För en gråsosse kan påhittet vara särskilt svårt att acceptera.

Villospår har spridits i de flesta riktningar, så att folk kan tro på det som passar dem. Alla som har pekats ut har varit udda och föraktade. Palme själv påbörjade diverse otillåten vapenexport och förstod att frågan skulle framställas som omoralisk och fungera som villospår. På en presskonferens sa Holmér ungefär: ”*när sanningen om det här kommer fram kommer landet att skaka i sina grundvalar*”.

Bofors och Karlskoga lurades

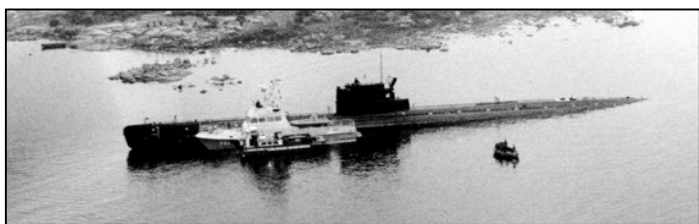
Jag bodde i USA i fem år. När jag kom hem 1988 reagerade jag på att Bofors hade en uttalat kristen vd, Egon Linderöth. Företaget hade dragits in i flera vapenexportaffärer och han reste runt på så kallade fredskonferenser, utan att nämna att företagets måste öka exporten - något tidigare direktörer ofta hade framfört. När jag började läsa om den fula vapenexporten upptäckte jag att vissa antydde mellan raderna att Palme hade planerat sin egen död. När jag ringde dem fick jag tydliga bekräftelser. Den första som sa det var Lars Krantz. Han förklarade att sossarna fick bra opinionssiffror under lång tid. Då förstod jag att vapenexportaffärerna fungerade som ett villospår och att Bofors och Karlskoga hade lurats. Palme var delaktig i att sprida villospårerna så länge han levde. Eftersom Bofors var helt beroende av staten, både för export och försvaret inköp, kunde statsmakterna i praktiken tillsätta den märklige direktören.

Mitt perspektiv vidgades och jag tog kontakt med så kallade privatspanare, främst i Stockholm. Jag minns att Krantz presenterade mig för Ingvar Heimer. Jag talade med många om påhittet. Från den tiden vet jag ungefär 20 romaner, recensioner, föreställningar, hemsidor och annat som mer eller mindre tydligt berörde Palmes påhitt. Jag slutade att rota i saken för mer än 30 år sedan och det finns förstås mycket mer. Det fanns alltså en kult både före och efter hans död. Jag gick systematiskt igenom böcker i bokhandeln genom att läsa rubrik, författare,

sammanfattning och sista sidan. Dessutom fick jag många tips. Vissa som idag engagerar sig i det så kallade mordet ingår i kulten. Kulten är svår att definiera och man kanske själv tillhör den? Hu. . .

Efter några år med kontakter i Stockholm och tiotals resor dit utsattes jag för märkliga skrämselförsök från civila poliser, något som många andra också har vittnat om. Skrämselförsöken riktades även mot mina vänner och det fungerade nog. Vid den tiden hade mitt intresse minskat och händelserna bidrog till att jag drog ner min forskning om Palmes död.

Militären lurades

U 137 kördes avsiktligt på grund på Palmes initiativ.

Under oppositionsåren körde Sovjetunionen avsiktligt upp U 137 på grund och tog på sig skulden. NATO-länder stod för kränkningarna. Svenskarna skrattade åt fiskstim och annat och militären gjorde bort sig. Det var ett annorlunda fredsarbete – en Palme-special. För honom var politiken ett spel och slutet det viktiga. Att hålla fingrarna i kors är koden som gör det tillåtet att ljuga. I riksdagens talarstol korsade han ofta benen, så nära han kunde komma. Han kan omöjlig placeras på en politisk karta. Vad han har sagt saknar betydelse. Han kan alltså ses som en tidlös världsfrälsare med potential.

Palme kunde göra det i direktsändning i teve; då hade det blivit ett stort rabalder, för att sedan falla i glömska. Myter uppstår genom osäkerhet och möjliggör för senare generationer att bygga vidare på dem. Mytbildare överdriver så långt det går. Människor önsketänker också om allt möjligt: de hoppas, tror på liv efter döden, att allt konvergerar och blir bra, rymdkolonisering, fusionskraft, hållbarhet, demokrati med mera. Människor följer ofta varandra i populistiska rörelser. Jag håller mig dock till verkligheten, så långt det är möjligt.

Vi söker kandidater till kommunfullmäktige. Ring Urban på 070-432 9514.

Alla är lurade

Välståndet kommer antagligen att landa i det rika livets rester, vilket förmodligen gör att vi undviker att utplånas. Hus, kläder, vägar, verktyg, framtagna djur och växter med mera får ett stort värde. Ingen gud eller högre makt kommer att ingripa. Önsketänkandet har präglat människan under tusentals år, vilket gör kollapsen svår att förklara. Folk vill helt enkelt inte förstå. Både Strand och Tarkovskij nämner uttryckligen att människorna luras uppifrån.

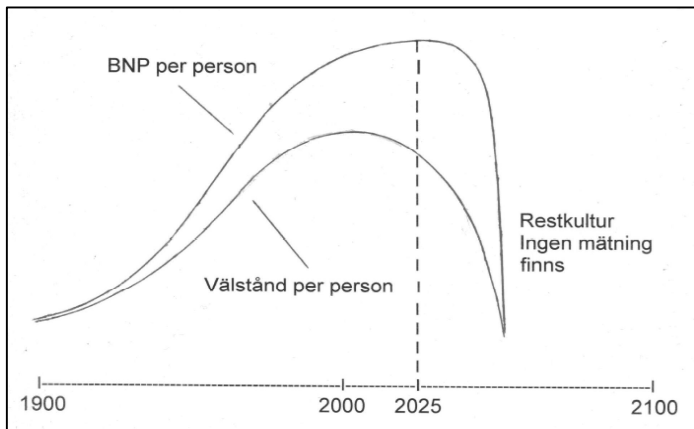
För 15–18 år sedan hävdade jag att vi befinner oss i en kollaps som når sin kulmen ungefär i mitten av århundradet och att människan inte kan påverka förloppet. Under de senaste 25 åren har priserna på naturresurser, justerade för inflation, ungefär fyrdubblats. Priserna kanske fyrdubblas igen under de kommande 25 åren. I mer än hundra år har de fasta kostnaderna ökat och de ökar allt snabbare. Bland unga sjunker intelligensen, den psykiska ohälsan ökar, barnafödandet minskar med mera. Tekniken, inklusive AI, fortsätter förstås att utvecklas, men de negativa krafterna väger allt tyngre. Välståndet minskar över hela världen.

Under tusentals år har filosofiska och religiösa fantasier matats in i våra huvuden. Utvecklingen har gått så långt att välståndet har börjat minska och en kollaps är aktuell för de som reflekterar över saken. Att samhället kollapsar förr eller senare är förhållandevis lätt att acceptera, men inte att välståndet minskar varje år och i en sådan takt att det märks. Framtiden ser alltså mörkt ut. Den globala nedgången är i gång. Varför kollapsen sker förklaras på de första sidorna i vårt valmanifest.

Länder och regioner kollapsar inte samtidigt. Sverige har relativt svaga naturliga förutsättningar och är starkt beroende av import och export. Utan import skulle kanske bara hälften av befolkningen överleva. Om elförsörjningen upphör försvinner också det mesta av det vi i dag tar för givet.

Mina tankar om Palmes död, Estoniaolyckan och framför allt kollapsen kan väcka det som psykologer kallar kognitiv dissonans: en konflikt mellan tidigare föreställningar och ny information. Den kan uppstå när tilltron till

statsmakterna och en ständig välstandsökning möter uppgifter som antyder att makthavarna ljugar och saknar kontroll. Informationen avvisas då eftersom man upplever sig ha blivit vilseledd. Själv drivs jag snarare av nyfikenhet, som en hund som följer ett spår, och tycker att sökandet är roligt.

Bildtext. Ökande fasta kostnader, dyrare naturresurser och en sjunkande intelligens gör att välståndet minskar före BNP. Idag (2025) uppskattas välståndet ha minskat med 10–12 procent. Nedgången förväntas accelerera, men i motsatt riktning jämfört med uppgången och betydligt snabbare.

Kära storforsare, läget är illa och inte mycket kan göras. Storfors kan dock avskärmats för att ge en bild av framtida förhållanden, vilket åtminstone skulle gynna kommunens invånare. Kommunen är sannolikt bäst lämpad i landet, främst tack vare låga fastighetspriser och tre gånger mer åkermark per invånare än riksgenomsnittet. Hur detta kan genomföras beskrivs i vårt valmanifest på galileosvanner.se.

Något om röstandet

Försöket skulle väcka global uppmärksamhet. Storfors har mindre än en tusendel av Sveriges befolkning och en miljondel av världens. Kostnaderna för omställningen är begränsade och handlar främst om att omfördela pengar. Om nedgången bara vore tillfällig och en uppgång snart kommer under minst 20 år så vore det annat. Då vore experimentet dumt. Att fortsätta som vanligt tills allt tar stopp kan bli betydligt dyrare. I andra sammanhang kallas det kapitalförstöring. Det enda man kan göra är i princip att observera läget och planera.

Vilket populistiskt parti man röstar på spelar liten roll. Även om ett parti fick alla röster i Storfors skulle förändringen bli marginell.

Röstandet är främst en demokratisk ritual. Skillnaden skulle förbli liten även om hela Sverige röstade på samma parti eller införde ett amerikanskt eller kinesiskt system. Utvecklingen, inklusive kollapsen, påverkas endast i begränsad utsträckning av demokratiska beslut.

Har Estoniaolyckan (nämnd tidigare) och Palmes död något att göra med vårt program för valet i Storfors? Ja, det visar politikernas oförmåga. De förstår lite och pratar mycket. Jag var ensam i kommunfullmäktige om att rösta emot padelhallen. Nu vill politikerna bygga ett nytt vattenverk, vilket är vansinne. Vi kan få landets dyraste vatten, trots att vattnet är mycket mjukt och har en hög renhet genom en naturlig filtrering i rullstensåsen. Om det bara finns en pump och är smutsigt betyder inte att man måste bygga nytt för 50 miljoner kronor.

Man behöver inte vara övertygad om en kollaps för att rösta på Galileos Vänner. För mig är den faktiskt en hypotes. Framtiden kan man aldrig vara helt säker på, till skillnad från Palmes länge planerade död, där jag faktiskt har "löst uppgiften på egen hand och tittat i facit".

Makthavarna lär fortsätta att blåljuga så länge de finns och belöningen på 50 miljoner kronor för ett avgörande tips om "mordet" kommer sannolikt aldrig att betalas ut. Skulle det oväntade ändå inträffa före nästa val om fyra år, lovar jag personligen att fördela beloppet mellan dem som då är folkbokförda i Storfors kommun. Det motsvarar mer än 13 000 kronor per person, troligen skattefritt.

Rösta utifrån den utveckling du tror väntar och ge det nya en chans. Tänk på de ekonomiska möjligheter som Storfors unika förutsättningar kan ge. Om du är nöjd med nuläget och varken kan tänka dig att flytta eller pröva livet i en restkultur passar kanske ett populistiskt parti bättre. De lovar mycket och räknar inte med någon kollaps. Deras motto tycks vara *okunnighet är lycka*, men inte heller det går att publicera. Är budskapet fortfarande oklart?

Urban Persson

Galileos Vänner, Storfors

Tänk på att vad du röstar på är hemligt.